

BREWE PAPIEŻA PIUSA XII OGŁASZAJĄCE ŚW. KLARĘ Z ASYŻU PATRONKĄ TELEWIZJI

Na wieczną rzeczy pamiątkę.

Dzięki łaskowości Bożej coraz jaśniej błyszczy rozum ludzki, który — zwłaszcza w ostatnich czasach — dokonał takich wynalazków, które budzą powszechny podziw. Dlatego Kościół, nie odwracając się bynajmniej od postępu cywilizacji i techniki, nie tylko popiera te nowe zdobycze nauki służące życiu codziennemu, byle tylko były skierowane ku dobru i celom szlachetnym, lecz również chętnie posługuje się nimi dla szerzenia prawdy i prowadzenia działalności misyjnej. Wśród tych wspaniałych wynalazków wyjątkowe miejsce zajmuje telewizja, dzięki której osiąga się to, że „widzowie mając dostępne dla oczu i uszu odległe zdarzenia w tym momencie, w którym się one dokonują — oglądają je i cieszą się, że biorą w nich udział, jakby tam byli obecni” (Enc. *Miranda Prorsus* 8 września 1957, „Acta Apostolicae Sedis” 25 s. 800).

Z tego przedziwnego dzieła sztuki, jak to każdy widzi i o którym my osobiście wypowiedzieliśmy się szczegółowo, mogą pochodzić zarówno bardzo wielkie korzyści, jak i bardzo wielkie niebezpieczeństwa. Przy tym telewizja posiada jakąś wyjątkową siłę trzymania ludzi w domu. Zatem, naszym zdaniem wypada, aby ten wynalazek chroniła niebiańska pomoc, aby zło zostało wyeliminowane, a to co dobre, a nawet zbawienne, było popierane.

Na patronkę telewizji została przedstawiona św. Klara, która — jak głosi tradycja — pewnej nocy w święto Bożego Narodzenia, leżąc chora w swoim klasztorze w Asyżu, usłyszała pobożne pienia rozbrzmiewające w świątyni franciszkańskiej podczas świętych obrzędów i zobaczyła żłóbek Bożego Dzieciątka, jakby była przy tym obecna. Niech więc Klara, jaśniejąca chwałą dziewictwa i w tak wielkich ciemnościach emanująca niebiańskim światłem stoi na czele tego wynalazku i niech sprawi, aby za jego pośrednictwem zajaśniała prawda i cnota, na których winien opierać się porządek społeczny.

Odpowiadając chętnie na prośby, które w tej sprawie zanosili do nas Czcigodny Brat Józef Placyd Nicolini, biskup Asyża, generałowie czterech rodzin franciszkańskich i inni znakomici ludzie, a które poparło wielu

kardynałów Świętego Rzymskiego Kościoła, także arcybiskupi i biskupi, postanowiliśmy zatem przychylić się do tych prośb.

A zatem, My za radą Świętej Kongregacji Obrzędów, po dojrzałej rozwadze, na mocy pełni władzy apostołskiej, powagą niniejszego listu, na wieczną rzeczy pamiątkę, ustanawiamy i ogłaszamy św. Klarę, Dziewicę z Asyżu, niebiańską przed Bogiem Patronką Telewizji, ze wszystkimi przywilejami liturgicznymi i należnymi honorami, które takim patronom przysługują. Bez względu na jakiegokolwiek inne postanowienia oświadczamy, ustanawiamy i zarządzamy, że niniejsze pismo jest ważne na zawsze i nabiera mocy prawnej i skutecznej. Polecamy go bardzo teraz i w przyszłości tym, do których się odnosi lub będzie się mógł odnosić. Tak należy postępować i zgodnie z tym postanawiać; odtąd też będzie nieważne i bez znaczenia, jeżeli ktoś mający jakąś władzę, świadomie lub nieświadomie będzie usiłował wydać coś sprzecznego z tym listem.

Dan w Rzymie, u św. Piotra, pod pieczęcią Rybaka, dnia 14 lutego 1958 r., w dziewiętnastym roku naszego pontyfikatu.

Pius XII, papież

(Tłumaczył Kazimierz T a l a g a z tekstu łacińskiego zamieszczonego w „Acta Ordinis Fratrum Minorum” nr 5 1958 s. 244—245).